

مقایسه دقیقت تشخیصی و اعتبار دو تکنیک توموگرافی اسپیرال و سی تی اسکن اسپیرال در ارزیابی محل قرارگیری ایمپلنت در فک بالا

دکتر شهریار شهاب^۱- دکتر داریوش رفتاری^۲- دکتر شهرام نامجوی نیک^۳

۱- استادیار گروه آموزشی رادیولوژی دهان و فک و صورت دانشکده دندانپزشکی دانشگاه شاهد.

۲- دندانپزشک.

۳- Ph.D ایمپلنت و استادیار گروه آموزشی جراحی دهان و فک و صورت دانشکده دندانپزشکی دانشگاه شاهد.

چکیده

زمینه و هدف: دقیقت و اعتبار سی تی اسکن در ارزیابی محل قرارگیری ایمپلنت توسط تحقیقهای متعدد به اثبات رسیده است، اما در مورد دقیقت و اعتبار تکنیک توموگرافی نظرات متفاوتی ارائه شده است. هدف از این مطالعه ارزیابی میزان دقیقت و اعتبار اندازه گیریهای تشخیصی توموگرافی اسپیرال نسبت به سی تی اسکن اسپیرال در فک بالا می باشد.

روش بررسی: در این مطالعه تجربی - آزمایشگاهی (*In Vitro*), از هشت جمجمه خشک شده انسانی که بی دندان کامل یا دارای چند ناحیه بی دندانی در فک بالا بودند استفاده گردید. تعداد پنجاه ناحیه بی دندانی به عنوان مکانهای بالقوه ایمپلنت انتخاب شدند. این نواحی عبارت بودند از: هشت نقطه در ناحیه میلاین، ۱۴ نقطه در ناحیه کانین ها، ۱۵ نقطه در ناحیه پری مولرها و ۱۳ نقطه در ناحیه مولرها. نواحی فوق با دو روش توموگرافی اسپیرال و سی تی اسکن اسپیرال تصویربرداری شدند. از روی تصاویر بازسازی شده سی تی اسکن و توموگرام ها ابعاد استخوانی خاصی اندازه گیری گردید. این ابعاد عبارت بودند از:

(۱) فاصله بین سطح آلوئولار و کف بینی یا سینوس ها (ارتفاع).

(۲) فاصله با کوپلاتال ریج آلوئولار در میانه ارتفاع (پهنا).

ارقام به دست آمده از توموگرافی اسپیرال و سی تی اسکن اسپیرال جهت مقایسه در جدول مخصوص ثبت شدند. برای بررسی اعتبار اندازه گیریهای انجام شده به روش *Interdevice Interobserver Correlation Coefficients* و از آزمون *Intraclass One-Way Random Effects* استفاده شد.

یافته ها: از مقایسه کل صد اندازه به دست آمده از دو روش توموگرافی اسپیرال و سی تی اسکن اسپیرال، تعداد شش اندازه، تفاوت بیش از یک میلی متر را نشان داد. میزان دقیقت و صحبت اندازه گیری ارتفاع و پهنای نقاط مورد نظر به ترتیب ۹۶٪ و ۹۲٪ و در مجموع ۹۴٪ بود. این مقایس به تفکیک در ناحیه مولرها ۱۰۰٪، ناحیه پری مولرها ۸۶٪، ناحیه کانین ها ۹۳٪ و ناحیه میلاین ۱۰۰٪ بود. میانگین اختلاف اندازه گیری بین این دو تکنیک ۰/۶۶ میلی متر بود. میزان پایایی اندازه گیریها در مجموع ۹۶٪ بود.

نتیجه گیری: در مجموع می توان این طور نتیجه گرفت که در تصویربرداریهای مورد نیاز ایمپلنت می توان با اطمینان از تکنیک توموگرافی اسپیرال استفاده کرد.

کلید واژه ها: ایمپلنت دندانی - توموگرافی اسپیرال - سی تی اسکن اسپیرال - فک بالا.

وصول مقاله: ۱۳۸۶/۶/۲۵ پذیرش مقاله: ۱۳۸۶/۱۰/۱۰ اصلاح نهایی: ۱۳۸۶/۱۰/۱۰

نویسنده مسئول: گروه آموزشی رادیولوژی دهان و فک و صورت دانشکده دندانپزشکی دانشگاه شاهد e.mail:sh.shahab@mailcity.com

مقدمه

در سالهای اخیر پیشرفت های شایانی در علم دندانپزشکی به استفاده از ایمپلنت های دندانی حاصل شده است. ایمپلنت ها با استفاده از تکنیک های جراحی و پرتوزی دقیق، امکان منظور بازسازی شکل و فانکشن دهانی - صورتی با

و این مسئله باعث می‌شود که الزاماً به دنبال روش‌های دیگری که دارای دقیق قابل قبول باشد و در عین حال هزینه سنگین سی‌تی‌اسکن را نداشته باشد رفت. در این مطالعه بر روی توموگرافی قابل تهیه توسط دستگاه توموگرافی اسپیرال (چند جهت) مطالعه‌ای انجام شده و میزان دقت آن سنجیده شده است.

روش بررسی

در این مطالعه تجربی - آزمایشگاهی (In Vitro)، از هشت جمجمه خشک شده انسانی حاوی فک بالا استفاده گردید. فک بالای این جمجمه‌ها یا بی‌دندانی کامل بودند یا دارای چند ناحیه بی‌دندانی. برای مشخص شدن نقاط بی‌دندانی انتخاب شده بر روی هر جمجمه در سطح باکال استخوان نواحی میدلین، کانین‌ها، پری‌مولرها و مولرها گوتا پرکا قرار داده شد. در مجموع هفت ناحیه علامت گذاری شده در هر جمجمه بود. این نواحی علامت گذاری شده از سمت راست به چپ جمجمه‌ها با حروف انگلیسی به ترتیب زیر نامگذاری شدند:

مولر راست=A، پری مولر راست=B، کانین راست=C، میدلین=D، کانین چپ=E، پری مولر چپ=F، مولر چپ=G.

مناطقی که دارای دندان بودند و یا اینکه استخوان دارای شکستگی بود از مطالعه حذف شدند.

در مجموع با استفاده از هشت جمجمه تعداد پنجاه ناحیه مشخص علامت گذاری گردید و جهت تصویربرداری با تکنیک‌های توموگرافی اسپیرال و سی‌تی‌اسکن اسپیرال استفاده شد.

پس از آماده سازی، جمجمه‌ها در دستگاه خاصی که به این منظور طراحی شده بود قرار داده شدند، بدین ترتیب جمجمه‌ها در همان محلی که سر بیمار در دستگاه تصویربرداری قرار می‌گیرد ثبت می‌شود.

توموگرافی‌ها توسط دستگاه توموگرافی چند سویه از نوع Cranex TOME[®] Orion Corporation (Sordex.Helsinki Finland)

پس از انجام توموگرافی‌ها دو بعد ارتفاع و پهنای ریج آلوئول باقیمانده از روی تصاویر توموگرافی با خط کش مخصوص - برابر با بزرگنمایی دستگاه - اندازه‌گیری شدند. برای اندازه‌گیری ارتفاع استخوان از راس ریج باقیمانده تا کف حفرات بینی و سینوس‌ها محاسبه گردید. (H_t) و برای

بازسازی موفق و قابل پیش‌بینی را برای طیف وسیعی از بیماران واجد نیازهای چالش برانگیز فراهم می‌سازند.^(۱) بخشی از اعتبار سیستم‌های امروزی ایمپلنت به دلیل تکنیک‌های تصویربرداری پیشرفته‌ای است که در تمام مراحل درمان ایمپلنت مورد استفاده قرار می‌گیرند. پذیرش ایمپلنتولوژی دندانی به عنوان بخش لاینفک از کارهای دندانپزشکی معمول، لزوم آگاهی دندانپزشک عمومی را از تکنیک‌های تصویربرداری ایمپلنت و کاربرد بالینی آن ضروری می‌سازد. تصویربرداری مقطعی (Cross Sectional) به طور فزاینده‌ای برای جایگذاری مطلوب ایمپلنت به خصوص در مورد بازسازیهای پیچیده مورد توجه قرار گرفته‌اند. تصاویر کراس سکشنال قادر هستند تا ابعاد استخوانی و محل دقیق ساختارهای آناتومیکی حساس و میزان تراکم استخوانی را نشان دهند. از میان تمام تکنیک‌های تصویربرداری کراس سکشنال دو روش توموگرافی و سی‌تی‌اسکن بیشتر از بقیه در بررسی شکل و اندازه محل قرارگیری ایمپلنت‌های داخل استخوانی مورد استفاده قرار گرفته‌اند.^(۱)

در مورد روش سی‌تی‌اسکن تقریباً تمامی تحقیقها به این نتیجه رسیده‌اند که دقیقترین روش در این مورد می‌باشد و قدرت تفکیک (Resolution) فوق العاده بالایی دارد.^(۱)

روش توموگرافی از روش‌هایی بوده است که همواره به علت هزینه و پرتودهی کمتر نسبت به سی‌تی‌اسکن مورد توجه بوده است. دستگاه‌های توموگرافی از نظر تکنیکی و بالطبع آن دقت تصاویر با یکدیگر متفاوتند به طوری که اکثر محققان معتقدند بیشترین دقت و کیفیت تصویر را دستگاه‌های توموگرافی چند جهت (MultiDirectional) دارا می‌باشند.^(۱) به گونه‌ای که در یک بررسی که در Bou serhal و همکارانش در سال ۲۰۰۰ میلادی در بلژیک با دستگاه توموگرافی اسپیرال Cranex Tome انجام دادند و اندازه‌های به دست آمده از ارتفاع و عرض ناحیه خلف کاداور ماقیسه کردند، اختلاف اندازه‌گیری به طور متوسط ۰/۲۴ میلی‌متر بود. این نتیجه نشان دهنده دقت قابل توجه و اعتبار قابل قبول این دستگاه بود.^(۲)

یکی از ایراداتی که متوجه تکنیک سی‌تی‌اسکن است هزینه بالای این دستگاهها و آزمایشها در مورد بیماران می‌باشد که در تمام جهان و به خصوص در ایران مسئله مهمی است

متر بود و تفاوت اندازه‌گیری تا یک میلی‌متر هیچ اهمیت بالینی (Significatn) نخواهد داشت.(۱)، تفاوت‌های تا یک میلی‌متر قابل قبول و اختلاف بیش از یک میلی‌متر را خطای غیر قابل قبول محسوب گردید.

یافته‌ها

جدول ۱ ابعاد ارتفاع و پهنهای به دست آمده از هشت جمجمه انسانی در تصویربرداری توموگرافی اسپیرال را نشان می‌دهد. جدول ۲ همان ابعاد را که حاصل تصویربرداری سی‌تی‌اسکن اسپیرال است نشان می‌دهد. اندازه‌های به دست آمده برای هر ناحیه در یک ستون آورده شده است. دقت اندازه‌های به دست آمده به روش توموگرافی اسپیرال میلی‌متر و این دقت در سی‌تی‌اسکن اسپیرال تا صدم میلی‌متر است که تا تقریب دهم میلی‌متر گرد شده است.

میانگین اختلاف (Average of Differences) در اندازه‌گیری پهنهای ناحیه میدلاین 0.65 ± 0.05 میلی‌متر و در ارتفاع این ناحیه 0.56 ± 0.08 میلی‌متر است. میانگین اختلاف در اندازه‌گیری پهنهای ناحیه کانین 0.62 ± 0.06 میلی‌متر و در ارتفاع این ناحیه 0.56 ± 0.08 میلی‌متر است. میانگین اختلاف در اندازه‌گیری پهنا و ارتفاع ناحیه پری مولر 0.63 ± 0.06 میلی‌متر است. در کل میانگین اختلاف اندازه‌گیری دو روش توموگرافی اسپیرال و سی‌تی‌اسکن اسپیرال 0.66 ± 0.05 میلی‌متر بود. طبق این معیار اختلاف اندازه‌گیریهای پهنا (ضخامت باکوپالاتال) (Width) توسط توموگرافی اسپیرال در نواحی میدلاین و مولرها با اندازه‌گیریهای سی‌تی‌اسکن اسپیرال در محدوده قابل قبول 1 ± 0.1 میلی‌متر بودند.

در اندازه‌گیری پهنهای ناحیه کانین‌ها دو مورد از مجموع ۱۴ مورد اختلاف بیش از یک میلی‌متر را نشان داد. در اندازه‌گیری پهنهای ناحیه پری مولرها دو مورد از مجموع ۱۵ مورد اختلاف بیش از یک میلی‌متر را نشان داد.

در مورد اندازه‌گیری ارتفاع (Height) نیز در نواحی میدلاین و کانین‌ها و مولرها هیچ اختلاف بیش از یک میلی‌متر را نشان نداد و تمام اندازه‌گیریهای در محدوده قابل قبول 1 ± 0.1 میلی‌متر بودند.

در اندازه‌گیری ارتفاع ناحیه پری مولرها دو مورد از مجموع

اندازه‌گیری پهنهای استخوان فاصله باکوپالاتال میانه خط ارتفاع همان نقطه در نظر گرفته شد. (W_t). اندازه‌های به دست آمده در جدول مخصوص ثبت شدند. بعد از این مرحله، جمجمه‌های مورد نظر بر روی تخت گنتری ثبت شده و توسط دستگاه سی‌تی‌اسکن اسپیرال با مارک SHIMADZU TE-7800 ساخت کشور ژاپن اسکن شدند.

پلان اسکن آگزیال به موازات کام سخت و عمود بر ریج آلوئول انتخاب گردید. ضخامت مقاطع یک میلی‌متر و بدون فاصله (Gap) بود. سپس از تصاویر به دست آمده، در جهت عمود بر ریج آلوئول باقیمانده، تصاویر بازسازی شده (Multi Planar Reformed) ساخته و تصویر شد. ابعاد ارتفاع و پهنهای اندازه‌گیری شده در توموگرافی عیناً در سی‌تی‌اسکن نیز اندازه‌گیری گردید. (H_c, W_c) این عمل توسط برنامه نرم افزاری مخصوص (Scale) موجود بر صفحه مانیتور سیستم انجام گرفت. اندازه‌های به دست آمده در جدول مخصوص ثبت شد.

در این مرحله یکی از جمجمه‌ها از روی نقاط مورد نظر عمود بر ریج آلوئول توسط یک اره ظریف به ضخامت 0.2 ± 0.1 میلی‌متر و ساخت کشور آلمان برش داده شد. ارتفاع و پهنهای میانه آنها توسط کولیس دیجیتالی اندازه‌گیری گردید و اندازه حقیقی (Actual size) آن نقاط محاسبه و ثبت شد تا شاهدی برای Life size بودن اندازه‌های به دست آمده از سی‌تی‌اسکن باشد. از آنجایی که اعداد به دست آمده از سی‌تی‌اسکن Gold standard می‌باشند تمامی اندازه‌گیریهای مربوط به توموگرافی اسپیرال با این ارقام سنجیده می‌شود. هدف از این مطالعه بررسی دقت و اعتبار و اعتماد تکنیک توموگرافی اسپیرال در ارزیابی محل ایمپلنت در استخوان فک می‌باشد. برای بررسی دقت و اعتبار نتایج حاصل از اندازه‌گیریهای تصاویر توموگرافی از روش بررسی درصد صحت دقت و خطای اندازه‌گیریها استفاده گردید. برای بررسی پایایی تکنیک توموگرافی اسپیرال به روش IntraClass Correlation و از آزمون IntraObserver One-Way Random Effects مدل Coefficients گردید.

از آنجایی که دقت اندازه‌گیری توموگرافی اسپیرال در حد میلی‌متر و دقت تصویربرداری سی‌تی‌اسکن تا دهم میلی

جدول ۱: اندازه ابعاد به دست آمده از توموگرافی اسپیرال

G	F	E	D	C	B	A	پهنا و ارتفاع	شماره جمجمه
۱۰	۸	۷	۱۱	۷	۷	۹	Wt	۱
۷	۱۲	۱۹	۲۱	۲۱	۱۳	۹	Ht	
۱۲	۷	۶	۱۱	۷	۸	-	Wt	۲
۸	۱۸	۲۳	۲۳	۱۵	۱۴	-	Ht	
-	۱۱	۹	۱۰	۸	۱۰	۸	Wt	۳
-	۱۲	۲۱	۲۰	۲۰	۱۲	۱۰	Ht	
۹	-	۹	۱۱	۱۰	۱۱	۸	Wt	۴
۱۳	-	۱۶	۲۱	۱۶	۱۶	۱۵	Ht	
۱۱	۵	-	۷	-	۸	۱۲	Wt	۵
۱۲	۱۸	-	۱۷	-	۱۵	۵	Ht	
۶	۷	۷	۵	۷	۴	۴	Wt	۶
۳	۱۲	۱۲	۱۵	۱۳	۳	۳	Ht	
۷	۵	۷	۱۱	۸	۵	۶	Wt	۷
۸	۱۶	۱۵	۱۸	۱۳	۱۳	۸	Ht	
-	۱۱	۸	۱۲	۸	۷	۸	Wt	
-	۱۸	۱۹	۱۶	۱۵	۱۳	۵	Ht	۸

جدول ۲: اندازه ابعاد به دست آمده از سی تی اسکن اسپیرال

G	F	E	D	C	B	A	پهنا و ارتفاع	شماره جمجمه
۱۰/۹	۸/۲	۸/۸	۱۱/۳	۷/۲	۸/۷	۹/۴	Wc	۱
۶/۱	۱۳/۲	۱۸/۷	۲۰/۵	۲۰/۴	۱۳/۷	۹/۷	Hc	
۱۱/۶	۷/۷	۶/۳	۱۱/۹	۸/۴	۷/۲	-	Wc	۲
۸/۴	۱۷/۱	۲۲/۵	۲۲/۵	۱۵/۶	۱۴/۵	-	Hc	
-	۱۰/۱	۸/۲	۱۱	۸/۶	۱۰	۷/۲	Wc	۳
-	۱۲/۷	۲۰/۶	۲۰/۲	۱۹/۳	۱۲/۱	۱۰/۸	Hc	
۷/۵	-	۹/۹	۱۱/۳	۱۱	۱۱/۱	۸/۷	Wc	۴
۱۳/۶	-	۱۶/۵	۲۰	۱۵/۱	۱۵/۷	۱۴/۳	Hc	
۱۲	۵/۷	-	۶/۵	-	۸/۵	۱۲/۸	Wc	۵
۱۲/۶	۱۸/۵	-	۱۸	-	۱۴/۶	۴/۹	Hc	
۵/۱	۶/۱	۶/۲	۴	۶/۵	۴/۶	۴/۵	Wc	۶
۴	۱۱	۱۱/۱	۱۴	۱۲/۶	۴/۱	۳/۵	Hc	
۶/۱	۳/۱	۶/۴	۱۱/۴	۷	۵/۱	۵/۹	Wc	۷
۸/۷	۱۶/۸	۱۵/۸	۱۸/۲	۱۴	۱۳/۹	۸/۶	Hc	
-	۹/۹	۷/۱	۱۱/۲	۷/۶	۷/۷	۷/۷	Wc	۸
-	۱۷/۷	۱۸/۵	۱۵/۹	۱۴/۷	۱۲/۱	۵/۵	Hc	

اختلاف اندازه‌گیری به دست آمده از سی‌تی اسکن اسپیرال نسبت به اندازه واقعی آن به طور متوسط ۰/۰۶ میلی‌متر است. اختلاف اندازه‌گیری در توموگرافی اسپیرال در مقایسه با سی‌تی اسکن اسپیرال به طور متوسط ۰/۶۸ میلی‌متر و نسبت به اندازه واقعی آن به طور متوسط ۰/۷۱ میلی‌متر است.

بحث

توموگرافی همواره به عنوان روشی مناسب برای بررسی کل استخوان فک قبل از قرار دادن ایمپلنت مورد توجه بوده است. اگر چه روش‌های ایده‌آلی نظیر سی‌تی اسکن وجود دارند که با دقت بالا شکل استخوان فک و محل ساختمانهای حیاتی را نشان می‌دهند ولی علت توجه به توموگرافی ارزانتر بودن، در دسترس‌تر بودن و کمتر بودن میزان پرتودهی بیمار در این روش تصویربرداری است. در مورد دقت و اعتبار روش توموگرافی نظرهای محققان متفاوت است.

افرادی نظیر Butterfield (۳)، Todd (۴) و Williams (۵) در تحقیقاتی خود دقت و اعتبار این تکنیک را کمتر از حد قابل قبول می‌دانند، در صورتی که افرادی مثل Bolin (۶)، Ekestubbe (۷)، Dixon (۸)، Bouserhal (۹)، Hanazawa (۱۰)، Ismail (۱۲)، Liang (۱۳) و Schropp (۱۵) این روش تصویربرداری را روشی قابل قبول در بررسی قبل از درمان ایمپلنت محسوب می‌کنند. توموگرافی روشی است که از آن برای ثبت تصاویر واضح از اجسامی که در یک سطح دلخواه قرار دارند، استفاده می‌شود. برای این منظور در این روش، تصاویر ساختارهایی که در سطح یا عمق لایه مورد نظر قرار گرفته‌اند، محو می‌گردند. این عمل توسط فرایندی به نام محو حرکتی صورت می‌گیرد. توموگرافی خطی (Linear) از اولین نسل دستگاههای توموگرافی است که معایب آن منجر به نتایج متفاوت و گاه متضاد می‌گردید. توموگرافی مارپیچی (Spiral) از انواع توموگرافی چند جهته است که مزایای آن نسبت به توموگرافی‌های دیگر یکنواختی دانسته تصویر، بزرگنمایی متعادل، ثبات ابعادی و فقدان خطوط پارازیت و تصاویر شبیه است. این عوامل باعث می‌شوند انطباق بیشتری بین لایه تصویری و منطقه آناتومیک مورد

۱۵ مورد اختلاف بیش از یک میلی‌متر را نشان داد. در کل از تعداد صد اندازه‌گیری به عمل آمده و مقایسه اندازه‌های به دست آمده از دو روش توموگرافی اسپیرال و سی‌تی اسکن اسپیرال، تعداد شش مورد تفاوت بیش از یک میلی‌متر را در توموگرافی اسپیرال نسبت به سی‌تی اسکن اسپیرال نشان داد که در کل میزان صحت و دقت توموگرافی اسپیرال ۹۴٪ و در نقاط مختلف متفاوت بوده است.

در این مطالعه میزان دقت به تفکیک در ناحیه مولرها، در ناحیه پری مولرها، در ناحیه کانین‌ها و در ناحیه میدلاین ۱۰۰٪ بود. این نتایج نشان می‌دهد که در اندازه‌گیری پهناور نقاط مورد نظر ۹۲٪ و در اندازه‌گیری ارتفاع نقاط مورد نظر ۹۶٪ موارد دارای دقت قابل قبول بود. مقایسه پهناور و ارتفاع واقعی (اندازه به دست آمده از برش سکشنال) یکی از جمجمه‌ها با اندازه‌های به دست آمده از دو روش تصویربرداری در جدول ۳ آورده شده است.

جدول ۳: مقایسه ابعاد به دست آمده از دو روش تصویربرداری با اندازه واقعی (میلی‌متر) آن در برش سکشنال یکی از جمجمه‌ها

ناحیه	ابعاد	S.T	S.CT	Actual
A	W	۹	۹/۴	۹/۴
A	H	۹	۹/۷	۹/۶
B	W	۷	۷/۸	۷/۹
B	H	۱۳	۱۳/۷	۱۳/۷
C	W	۷	۷/۲	۷/۳
C	H	۲۱	۲۰/۴	۲۰/۳
D	W	۱۱	۱۱/۳	۱۱/۳
D	H	۲۱	۲۰/۵	۲۰/۴
E	W	۷	۸/۸	۸/۸
E	H	۱۹	۱۸/۷	۱۸/۷
F	W	۸	۸/۲	۸/۳
F	H	۱۲	۱۳/۲	۱۳/۱
G	W	۱۰	۱۰/۹	۱۱/۱
G	H	۷	۶/۱	۶/۱

A: ناحیه مولر است. B: ناحیه پری مولر است. C: ناحیه کانین راست. D: ناحیه میدلاین. E: ناحیه کانین چپ. F: ناحیه پری مولر چپ. G: ناحیه مولر چپ. W: اندازه پهناور به دست آمده. H: اندازه ارتفاع به دست آمده. S.T: توموگرافی اسپیرال. S.CT: سی‌تی اسکن اسپیرال. Actual: اندازه واقعی برش سکشنال

واقعی آن در برش سکشناال یکی از جمجمه‌ها به طور متوسط ۷/۰ میلی‌متر بود. این یافته مطابق نتایج Bouserhal بود که مقدار ۲۴/۰ میلی‌متر تفاوت را با اندازه واقعی به دست آورده بود. (۲)

در مجموع خطای متوسط کمتر از یک میلی‌متر در دستگاه توموگرافی اسپیرال Cranex-Tome نشان دهنده دقت تشخیصی قابل توجه و اعتبار قابل قبول این دستگاه می‌باشد. همان طور که قبلًا هم اشاره شد تحقیقهای زیادی در ارتباط با دقت سی‌تی اسکن انجام شده است. مطالعه حاضر هم نشان داد اختلاف اندازه‌گیری سی‌تی اسکن در مقایسه با اندازه واقعی آن در برش یکی از جمجمه‌ها به طور متوسط ۰/۰۶ میلی‌متر بود که بسیار ناچیز و در حد صفر می‌باشد.

نتیجه‌گیری

نتایج حاصل از این مطالعه بیانگر این حقیقت است که تکنیک توموگرافی اسپیرال قابل اجرا توسط دستگاه Cranex-Tome قادر است فواصل سوپریور-اینفریور و باکوپالاتال (ارتفاع و پهنا) ریج باقیمانده را به خوبی و با دقت بالا نشان دهد. بنابراین می‌توان از این روش تصویربرداری جهت مشخص کردن محل ساختمنهای حیاتی موجود در فک و ابعاد مورد نیاز قبل از قرار دادن ایمپلنت استفاده کرد. از دیگر نتایج مطالعه حاضر این بود که اعتبار تکنیک توموگرافی اسپیرال در تمام موارد بالا بود.

نظر به وجود آید.

سی‌تی اسکن تکنیکی است که از اصول توموگرافی و تصویربرداری دیجیتال، به طور توان استفاده می‌شود. (۱۶) یکی از اسکنرهای سی‌تی، اسکنر مارپیچی است. در مقایسه با اسکنرهای سی‌تی معمولی اسکنرهای مارپیچی، زمان تصویربرداری بسیار کوتاهتر، کاهش دوز پرتوگیری بیمار تا بیش از ۷۵٪، افزایش توانایی بازسازی تصاویر به خصوص تصاویر سه بعدی را دارد. شاید جالب‌ترین کاربرد سی‌تی اسکن در دندانپزشکی، ارزیابی بیماران برای جایگذاری ایمپلنت‌های دندانی باشد، زیرا با وجود اینکه اطلاعات مشابهی درباره آناتومی فک بالا و پایین را می‌توان با استفاده از توموگرافی معمولی به دست آورد، سی‌تی اسکن امکان بازسازی تصاویر مقطعی تمام فک بالا یا پایین یا هر دو را با یک فرایند ساده تصویربرداری فراهم می‌نماید. (۱)

در این مطالعه، تکنیک توموگرافی اسپیرال در نشان دادن ابعاد Buccopalatal و Superior-Inferior (ارتفاع و پهنا) با دقت زیادی موفق بود و اندازه‌ها در ۹۴٪ موارد با اندازه‌گیری به دست آمده از سی‌تی اسکن اسپیرال انطباق داشتند. این نتیجه مطابق نتایج Hazanawa است که مقدار صحت دقت تصاویر توموگرافی اسپیرال Scanora-Sordex را نسبت به سی‌تی اسکن ۹۳/۴٪ عنوان کرده بود. (۱۲) متوسط اختلاف اندازه‌گیریهای توموگرافی اسپیرال در مقایسه با سی‌تی اسکن اسپیرال به طور متوسط ۰/۶۶ میلی‌متر بود. این اختلاف اندازه‌گیری در مقایسه با اندازه

REFERENCES

- White S, Pharaoh M. Oral radiology. principles and interpretation. 5 th ed. Missouri: Mosby; 2004, 677-92.
- Bouserhal C. The accuracy of spiral tomography to assess bone quantity for the preoperative planning of implants in the posterior maxilla. Clin Oral Impl Res. 2000;11:242-7.
- Butterfield K.J. Linear tomography's clinical and validity for presurgical dental implant analysis. Oral Surg Oral Med Oral Pathol. 1997 Jan;84(1):203-9.
- Todd A.D. Interpretation of linear and computed tomograms in the assessment of implant recipient sites. J Periodontol. 1993 Dec;64:1243-9.
- Williams. M. The role of computerized tomography in dental implantology. Int J Oral Maxillofacial Implants. Mar 1992;7:373-80.

6. Bolin J. Panoramic and tomographic dimensional determination for maxillary osseointegrated Implants. comparison of the morphologic information potential of two and three dimensional radiographic systems. *Swed Dent J.* 1995Feb;19(1-2):65-71.
7. Bousserhal C. Organ radiation dose assessment for conventional spiral tomography: A human cadaver study. *Clin Oral Impl Res.* 2001Dec;12:85-90.
8. Bousserhal C. Absorbed doses from spiral CT and conventional spiral tomography:A phantom VS.cadaver study. *Clin Oral Impl Res.* 2001Dec;12:473-8.
9. Dixon DR. Clinical application of spiral tomography in anterior implant placement. *J periodontol.* 2002Jan; 73:1202-9.
10. Ekestubbe A. The use of tomography for dental implant planning. *Dentomaxillofac Radiol.* 1997Oct;26:206-13.
11. Ekestubbe A. Quality of Preimplant Low- dose tomography. *Oral Surg Oral Med Oral Pathol.* 1999; 88: 738-44.
12. Hanazawa T. Radiologic measurements of the mandible: A comparison between CT- reformatted and conventional tomographic images. *Clin Oral Impl Res.* 2004Sep;15:226-32.
13. Ismail Y.H. Conventional linear tomography: Protocol for assessing endosseous implant sites. *J Prosthet Dent.* 1995Dec;73:153-7.
14. Liang H. Accuracy of mandibular cross- sectional imaging with TACT, IRTACT and multidirectional, linear, and transverse panoramic tomography. *Oral Surg Oral Med Oral Pathol.* 2001Mar;91:594-602.
15. Schropp L. Impact of conventional tomography on prediction of the appropriate implant size. *Oral Surg Oral Med Oral Pathol.* 2001Feb;92:458-63.
16. Bashizadeh H, Panjnoosh M, Talaeepoor A. Oral maxillofacial radiology. 1th ed. Tehran: Tehran University of Medical Sciences; 2003, 282-99.